

**Skarga wniesiona w dniu 20 stycznia 2022 r. – Romedor Pharma/EUIPO – Perfect Care Distribution
(CERVIRON Perfect Care)**

(Sprawa T-38/22)

(2022/C 138/29)

Język skargi: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Romedor Pharma SRL (Focșani, Rumunia) (przedstawiciel: adwokat E. Dicu)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Perfect Care Distribution (Bukareszt, Rumunia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy CERVIRON PERFECT CARE – unijny znak towarowy nr 18 064 805

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 17 listopada 2021 r. w sprawie R 521/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie skargi w postaci, w jakiej została sformułowana i uzasadniona;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i w konsekwencji, uwzględnienie wniosku o unieważnienie unijnego znaku towarowego nr 18 064 805.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie przepisów art. 60 ust. 1 lit. c) w związku z art. 8 ust. 4 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 19 stycznia 2022 r. – OA/Parlament

(Sprawa T-39/22)

(2022/C 138/30)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: OA (przedstawiciele: adwokaci G. Rossi i F. Regaldo)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za zasadną;
- stwierdzenie nieważności obu zaskarżonych decyzji, z wyjątkiem jej części drugiej, w której pozwany uwzględnił zarzuty skarżącego dotyczące wieku emerytalnego;
- stwierdzenie, że wysokość emerytury skarżącego powinna zostać obliczona na podstawie średniej wszystkich wynagrodzeń skarżącego otrzymanych przez wnioskodawcę w okresie od 24 czerwca 2010 r. do 31 marca 2021 r. (reguła proporcjonalności);

- stwierdzenie, że przy obliczaniu wysokości emerytury skarżącego należy uwzględnić również okres pracy w instytucji od 27 lipca 2004 r. do 1 lipca 2009 r.;
- na wypadek, gdyby Sąd nie uwzględnił żądań sformułowanych w pkt 2, 3 i 4 powyżej, zobowiązanie pozwanego do naprawienia szkody poniesionej przez skarżącego w kwocie określonej zgodnie z formułą, o której mowa w paragrafie 74 skargi lub w innej kwocie, którą Sąd uzna za słuszną i sprawiedliwą; oraz
- w każdym wypadku obciążenie pozwanego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym w zaskarżonych decyzjach ustalono z góry pewne szczegółowe zasady obliczania wysokości uprawnień emerytalnych skarżącego, w związku z czym skarga jest dopuszczalna.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym w zaskarżonych decyzjach dokonano błędnej interpretacji orzecznictwa Trybunału dotyczącego dopuszczalności.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym decyzja, o wydanie której wniósł skarżący, nie ma negatywnych skutków dla pozwanego, nawet w przypadku przyszłych zmian statusu zawodowego skarżącego.
4. Zarzut czwarty, zgodnie z którym okres służby pełnionej przez skarżącego w latach 2004–2009 powinien zostać uznany za okres służby pełnionej w instytucji.
5. Zarzut piąty, zgodnie z którym ponowne ustalenie wieku emerytalnego powinno prowadzić do wskazania wieku 63 lat, bez uszczerbku dla możliwości odwołania się od przyszłej decyzji pozwanego.
6. Zarzut szósty, zgodnie z którym należy zastosować regułę proporcjonalności.
7. Zarzut siódmy, w ramach którego skarżący domaga się ewentualnego częściowego niestosowania art. 77 ust. 2 regulaminu pracowniczego, w związku z użyciem w nim słów „ostatniego” i „ostatniej”, w celu naprawienia naruszeń zasad równości i proporcjonalności.
8. Zarzut ósmy, w ramach którego skarżący domaga odszkodowania.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2022 r. – Rumunia/Komisja

(Sprawa T-49/22)

(2022/C 138/31)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: E. Gane i L. Bațagoi, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji 2021/2020 w części, w której wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej wydatki w łącznej wysokości 178 320 110,85 EUR poniesione przez akredytowaną agencję płatniczą w Rumunii i zadeklarowane w ramach EFRG i EFRROW, które stanowią ryczałtowe korekty finansowe (5 % i 2 %) zastosowane ze względu na naruszenie prawa Unii w odniesieniu do płatności obszarowych na lata składania wniosków 2017 i 2018 (lata budżetowe 2018 i 2019) (1);